

In the Name of *Matzah!*

The Guarded Truth of *Shemurah Matzah*

(1) שמות יביז

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת לִי בְּעֶצְמָן הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:

And you shall watch over the *matzot*, for on this very day I have taken your legions out of the land of Egypt, and you shall observe this day throughout your generations, [as] an everlasting statute.

(2) במכילתא (פרשה ט', סג)

ושמרתם את המצות. שמרהו עד שלא תביאהו לידי פסול. מכאן אמרו תפח תלטוש בצונן ... ר' יאשיה אומר אל תקרי כן אלא ושמרתם את המצות כדרך שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את המצוה אלא אם בא מצוה לידך עשה אותה מיד

“And you shall guard the *matzot*” – you should guard them so that they don’t come to be disqualified. From here they said that if it rises place it in cold water ... Rav Yoshia said don’t read it as such rather that you shall guard the mitzvot – just as we don’t *sour* the *matzot*, so too one should not *sour* the mitzvot, rather if a mitzvah comes to your hand you should do it immediately.

(3) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מ עמוד א

תנו רבנן: אין לותתין שעורין בפסח, ואם לתת, נתבקעו - אסורות, לא נתבקעו - מותרות ...

אמר רבא: מצוה ללותות, שנאמר "ושמרתם את המצות" אי לא דבעי לתיתה - שימור למאי? אי שימור דלישה - שימור דלישה לאו שימור הוא, דאמר רב הונא: בצקות של נכרים אדם ממלא כריסו מהן, ובלבד שיאכל כזית מצה באחרונה. באחרונה - אין, בראשונה - לא. מאי טעמא - משום דלא עבד בהו שימור. ... ואפילו הכי לא הדר ביה רבא, דאמר להו להנהו דמהפכי כיפי: כי מהפכיתו - הפיכו לשום מצוה. אלמא קסבר: שימור מעיקרא - מתחלתו ועד סופו בעינן

The Sages taught: One may not soak barley in water on Passover to make it easier to remove the chaff from the grain. And if one did soak barley grain and it split, it is prohibited. If it did not split, it is permitted.

Rava said: it is a **mitzva to soak** them, as it is stated: “**And you shall guard the *matzot*”** (Exodus 12:17). The Gemara explains this statement: If it is **not** the case **that** grain **requires soaking**, for **what** purpose is **guarding** necessary? If you claim that this verse is referring to **guarding when kneading**, that cannot be the case, as **guarding grain while kneading is not** considered **guarding**. If one failed to protect the wheat from becoming leavened up to that point, it is of no use to be careful while kneading it. Consequently, this mitzva to guard the dough cannot be referring to the kneading stage.

As Rav Huna said: In the case of **dough prepared by gentiles**, if one knows that it has not become leavened, a **person** may **fill his stomach with them** on Passover night, **provided that he eats an olive-bulk of matza in the end**, to fulfill the obligation to eat *matza*. The Gemara infers from this statement: With regard to the *matza* that he eats **in the end, yes**, he fulfills his obligation with this *matza*. But with regard to the *matza* he ate **in the beginning, no**, he does not fulfill the mitzva with dough prepared by gentiles.

What is the reason that one cannot fulfill his obligation to eat *matza* with dough prepared by gentiles? It is **because** he **did not perform** his duty to **guard** this dough. **But one** can **perform** his duty to **guard it from** the time of **baking and onward**. **Rather, isn't it** correct to **conclude from** this *baraita* **that** the grain **must** be guarded **from the beginning**, i.e., from the time it is soaked, which proves that soaking the grain is part of the process of preparing *matza*?

Rava did not retract his statement that guarding grain must begin before kneading. For he would say to those who cut and tied the stalks [*kifei*] of grain in the field: When you cut the grain, cut it for the purpose of the mitzva. Apparently, Rava maintains that it is necessary to guard the grain from the outset, i.e., from the beginning of its preparation until its end.

4 משנה פסחים פרק ב משנה ה

חלות תודה ורקיקי נזיר, עשאו לעצמו, אין יוצאין בהן.

If one prepared the loaves of a thanks-offering or a *nazirite's* wafers for himself, he cannot use them to fulfill his obligation to eat *matzah* on Passover

5 תלמוד בבלי – פסחים לח עמוד א, ב

מנא הני מילי? אמר רבה דאמר קרא ושמרתם את המצות מצה המשתמרת לשם מצה יצתה זו שאין משתמרת לשם מצה אלא לשום זבח.

The Gemara asks: **From where are these matters derived?** **Rabba said: As the verse states: “And you shall guard the *matzot*”** (Exodus 12:17). This verse teaches that one may use only *matza* **that has been guarded** from becoming leavened **for the purpose** of *matzah*, i.e., with the intention of fulfilling one's obligation of *matza* with it. This explanation **excludes this *matzah***, which was prepared for a *nazirite* or a thanks-offering and **which was not guarded for the purpose of *matza* but for the purpose of a sacrifice.**

6 רש"י מסכת פסחים דף מ עמוד א

שיאכל כזית מצה באחרונה - דבהא לא נפיק ידי חובת מצה, משום דלא הוי לה שימור לשם מצה, ואף על פי שאנו רואין שאין כאן חימוץ, ומיהו, למצה של מצוה - שימור לשמה בעינן.

One should eat an olive's worth of *matzah* at the end – For with this one will not fulfill the obligation of *matzah*, as it did not have guarding for the sake of *matzah*. Even though we see that it is not *chameitz*, nonetheless with *matzah* for the mitzvah it requires guarding *l'shema*.

7) ר"ן על הרי"ף

ומיהו ה"מ במצה דמצוה אבל שאר הלחם שאדם אוכל בפסח לא בעי שימור לשם מצה כלל אלא שיהא יודע בוודאי שלא בא לידי חימוץ דתניא הקמחים והבצקות של א"י אדם ממלא כריסו מהן כגון שלש בפנינו וכו'

However, all this is only in regard for the matzah of the mitzvah. But for the other "bread" that a person eats over Pesach there is no requirement of guarding for the sake of matzah at all, rather only that he knows with certainty that it has not come to leaven, as it states that the doughs and flours of the non-Jews a person can fill his belly with.

8) רי"ף מסכת פסחים דף יב עמוד א

ומיבעי ליה לאיניש לנטורי קימחא דפיסחא מעידן קצירה דאמר קרא ושמרתם את המצות ואמר להו רבא להנהו דמהפכי כיפי כי מהפכיתו הפיכו לשום מצה כלומר הזהרו בהן שלא יבא עליהם מים

And one is required to guard the flour of Pesach from the time of harvesting, as it says, "And you shall guard the *matzot*". And Rava would say to those who cut and tied the stalks of grain in the field, "when you cut the grain, cut it for the purpose of the matzah", meaning that they should be careful with them that they should not come in contact with water.

9) רמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ה הלכה ח

תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים אם נתבקעו הרי כל התבשיל אסור שהרי נתערב בו החמץ, ואם לא נתבקעו מוציאין אותן ושורפין אותן ואוכלין שאר התבשיל, שאין הדגן שנבלל או נתבשל ולא נתבקע חמץ גמור של תורה, ואינו אלא מדברי סופרים משום שנאמר +שמות י"ב+ ושמרתם את המצות כלומר הזהרו במצה ושמרו אותה מכל צד חמוץ.

A dish that was cooked, and barley or wheat was discovered inside it: If the grains have cracked open, the entire dish is forbidden, for chametz has become mixed together with it. If they have not cracked open, they must be removed and burned, but the remainder of the dish may be eaten. [This ruling was given] because grain that has been stirred in water without cracking open is not actual leaven as forbidden by the Torah. It is only a Rabbinic [ordinance].

10) רמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ח הלכה יג

מי שאין לו מצה משומרת אלא כזית כשגומר סעודתו ממצה שאינה משומרת מברך על אכילת מצה ואוכל אותו כזית ואינו טועם אחריו כלום.

A person who has only a single כזית of *shemurah* matzah: When he concludes [eating] his meal from matzah which was not watched, he recites the blessing, *al achilat matzah*, eats that כזית and does not taste anything afterward.

11) המגיד משנה פרק ה הלכה ט

הורו ז"ל שהשימור אינו מעכב ולכתחילה ראוי לעשותו בכל הדגן אלא שאינו מעכב אלא בלילה הראשון שהוא חובה לאכול כזית מצה המשומרת, וזה הכרח לפרש בדבריהם

[The Rambam] taught that *shimur* does not obstruct, and ideally it is proper to do it for all the grains, but it does not inhibit except for the first night for which there is an obligation to eat an olives bulk of *matzah* shemurah, and this is how it must be explained.

ערוך השולחן סימן תנג סע' כג (12)

ונמצא דלהלכה למעשה דמי שרוצה לצאת ידי חובת מצה בפסח כראוי צריך לאכול שמורה שנשמרו החיטים משעת קצירה לכל ימי הפסח, לצאת ידי דעת הרי"ף והרמב"ם והגאון, ולבד זה לקצור מקצת לשמה לשם מצת מצוה ללילה הראשונה ולטוחנה לשמה וללושה ולאפותה הכל לשמה על ידי ישראל גדול שזהו שיטת רש"י...

The laws comes in practice that one who wished to fulfill his obligation of matzah on Pesach appropriately needs to eat *shemurah* [*matzah*] whose grains were guarded from the time of harvesting, for all of Pesach, in order to fulfill the opinions of the Rif, Rambam, and Geon. And beyond this, to also harvest some with the intent for the *mitzvah* of the first night, and to grind it with this intent, and to knead it and harvest it – all with intent [for the *mitzvah*] by an adult Jew, for this is the opinion of Rashi.